

Żołnierze Wyklęci - Wilcze Tropy

<http://wilczetropy.ipn.gov.pl/wt/historie/6-brygada-wilenska-ak/esej/15044,6-Brygada-Wilenska-AK-i-Obwod-quotJezioroquot-Sokolow-Podlaski.html>
2018-06-22, 03:25

6. Brygada Wileńska AK i Obwód "Jezioro" [Sokołów Podlaski]

Instytut Pamięci Narodowej

Kazimierz Krajewski, Tomasz Łabuszewski

6. Brygada Wileńska AK i Obwód „Jezioro” (Sokołów Podlaski)

Z niepodległościowych kart dziejów Podlasia Podlasie, w tym i pow. Sokołów Podlaski, należy do tych obszarów naszego kraju, którego mieszkańcy mogą pochwalić się długą, wielopokoleniową tradycją udziału w walkach o niepodległość Polski. Masowo stawali oni pod narodowymi znakami w kolejnych zawieruchach dziejowych – zwłaszcza w powstaniach XIX w. Na społeczeństwo spadały wówczas represje władz okupacyjnych i zaborczych, a mimo to mieszkańcy Podlasia niezmiennie gotowi byli wspierać zbrojny ruch niepodległościowy. Znajdziemy Podlasiaków także wśród konspiratorów Polskiej Organizacji Wojskowej oraz w szeregach odrodzonego Wojska Polskiego, stawiającego czoła bolszewickim najeźdźcom w 1920 r. Będą dzielnie bronili niepodległości kraju i całości jego granic w 1939 r., a w okresie okupacji niemieckiej, walcząc w szeregach Armii Krajowej (AK), Narodowej Organizacji Wojskowej (NOW) i Narodowych Sił Zbrojnych (NSZ) oraz innych niepodległościowych struktur konspiracji, zapiszą najchlubniejsze karty polskiego oręża czasów współczesnych. Znajdą się wśród nich, tak jak w roku 1863, przedstawiciele wszystkich środowisk społecznych. Obok mieszkańców wiosek drobnoszlacheckich będą stawali pod narodowymi znakami chłopci, mieszkańcy małych miasteczek, przedstawiciele wolnych zawodów i inteligencji oraz obywatele ziemscy. Obraz oporu stawianego po wojnie wobec uzurpatorskich władz komunistycznych, a także obraz represji powojennych niewiele różni się od XIX-wiecznych pierwowzorów. Opisy epizodów powstańczych 1863 r. kojarzą się z dziejami niepodległościowej partyzantki lat okupacji niemieckiej oraz „ostatnimi leśnymi” z lat 40. i 50. minionego stulecia. Gdy słuchamy opowieści rodzin żołnierzy antykomunistycznego podziemia z lat 1944–1956, zawierających ostatnie wspomnienia o ich bliskich odchodzących „do lasu”, nasuwać się nam będą obrazy nakreślone przez pamiętnikarzy wspominających czasy „styczniowej nocy” 1863 r., takie jak scena zawarta w relacji Romana Rogińskiego: „Gdym wjechał do zaścianka, przedstawił mi się widok następujący: przy każdym domu, stosownie do tego, ilu ludzi zeń szło do powstania, stały kosy oparte o ściany domu. Była to ulica kos! Przebiegłem całą długość Huszczy do kościoła i probostwa, a za mną wszyscy, porwawszy za kosy, podążyli. [...] Dziś, gdy patrzę w przeszłość i przypominam sobie ów zastęp, który poszedł za mną z tych trzech zaścianków, z kosami tylko w rękę, przeciw armatom i sztucerom, zostawiwszy żony, starców i dzieci w domu bez opieki, łza mimo woli nabiega mi do oczu, jako wyraz czci dla owych ludzi, którzy z miłości dla kraju gotowi byli zdobyć się na najwyższe poświęcenie”.

Pliki do pobrania

[6. Brygada Wileńska AK i Obwód "Jezioro" \[Sokołów Podlaski \]](#) 294 KB

[Generuj PDF](#) [Drukuj](#)
[Powiadom](#)